

Şaka ile dinden çıkılır mı?

Yalova'dan Mahmut Avcı: “Şaka yoluyla Hiristiyan dinindeki yanlış teslis inancının ifadesiyle karşımızdaki kimseye “sizi korusun” gibi ifadelerde veya haç çıkarma hareketinde, şaka ile boşamanın gerçekleştiği gibi, bir mesuliyet var mıdır? Diğer dinlerin argümanlarına karşı yaklaşımımız ve ifade ve harekâtımızda şakanın boyutu ve bunun sonucundaki mesuliyetlerimiz nelerdir?”

İNANÇLA ŞAKA OLMAZ!

Şaka ile dinden çıkılmaz. Ama şakada ölçü aşılarak günahkâr olunur. Şaka güzeldir, hoştur, gönlü hoş tutar, insanlara tebessüm ettirir, kalbin ilacıdır, stresin merhemidir, dinimizde de sünnettir. Ama ölçülü olmak kaydı şartıyla.

İnançla şaka olmaz. Başka dinlerin inanç argümanlarını -inanmıyor da olsak-, şakada kullanmak uygun olmaz.

Öncelikle, söz konusu dine ve inanca karşı nezaketsizlik olur. Bu şakayı söz konusu dinin müntesibi görse ve alay olarak algılasa, sizin hak dininizle arasındaki mesafeyi iyice açsa, sorumlu siz olmaz mısınız? Bundan korkmak lazımdır. Yarın mahşerde, onu hak dinden neden uzaklaştırdığınız, dilinize neden sahip çıkmadığınız gibi sorularla karşılaşmak insanı mahcup eder.

Öte yandan, sizin o şakada kullandığınız dinî sembollerle kaç kişi Allah'ın rızasından uzaklaştı, kaç kişi cezayı ve azabı hak etti, kaç kişi Cehennemi boyladı; düşünmek bile insanı titretiyor. İnsanlar ciddi ciddi bunlara inandı ve ibadet diye bunları yaptı durdu. Başkalarını İlahî gazaba sürükleyen sembollerle alay etmek ilahî gazaba ve itaba sebep olmasın? Çünkü Cenab-ı Allah'ın hoşlanmadığı davranışlardır, gazabını celp eden davranışlardır. Hak ile insanların evc-i alaya uçmaları mümkünken, insanların sadece oyalandığı, irtifa kaydettiği ve uçuşuma yuvarlandığı batıl davranışlardır, Allah'ın gayretine dokunan davranışlardır.

Hayır; bunlar şaka değildirler.

BEN KULUMUN ZANNI ÜZEREYİM

Ya o şaka ile de olsa dilimize doladığımız sembollere gerçekten inanıyor olsaydık... Ya onlar dinî hayatımızda önemli bir yere sahip olsaydı. Ya biz de düşünmeden ve şaka ile değil, gerçekten o inançsızlık, inanç zaafı veya batıl inanç çukurunda boğuluyor olsaydık... Ne kadar faciaydı bizim için, değil mi? Bunu düşünmek bile istemeyiz.

Bize hayır dualar erişmesini ve Allah'ın sevdiği davranışlara ulaşmamızı isterdik eğer bilseydik.

Cenab-ı Hak kulunu Cehenneme göndermekten zevk almıyor. Bu her kulu için geçerlidir. Bir fırsatçık olsa da af gerçekleşse diye af ve mağfiretini insanların üzerinde bir ömür boyu bir şemsiye gibi tutuyor. Cehennem'e göndermek istemiyor.

Peygamber Efendimiz (asm) bildirmiştir ki, mahşerde kul melekler tarafından Cehenneme sürüklenirken mırıldanır. Allah-bildiği halde- meleklerine sorar:

“Kulum ne dedi?”

Melekler:

“Allah'ım bağışlandığını sanırmış!”

Allah meleklerine emreder ki:

“Kulumu çevirin. Onu bağışladım ben. Bağışlandığını sanan birini Cehenneme göndermem. Onu Cennete götürün! Ben kulumun zannı üzereyim.”

Hayır; bunlar şaka değildirler.

DUA ETMEK DAHA DOĞRU DEĞİL Mİ?

Dalalette kalmak kolay bir şey mi?

Dilimizi ve gönlümüzü şakada kullanacağımıza, duada kullanmak daha doğru değil mi?

Şaka ile de olsa bu argümanları kullanmak yerine, bu argümanlar dilimize dolandığında ondan istimdat edenlere dua etsek, o kişilere hidayet dilesek, rıza dilesek, hayır dilesek, hak dine ulaşmalarını dilesek daha hayırlı olmaz mı? Nice

insanlar, nice insanların dualarıyla hakka ve hakikate ulaşmışlardır. Hidayete ermişlerdir. Ehl-i necat olmuşlardır.

O dualardan birkaç tanesi de bize ait olsa, yarın mahşerde şakaya nazaran yüzümüzü ak etmez mi? Birçok günahımıza kefaret olmaz mı? Allah'ın rızasını celp etmez mi? İyilik, hayır ve hasenat hanemizde ağırlık yaparak ruhumuzu sevindirmez mi? Rahmeti tebessüme getirmez mi?

Hayır; bunlar şaka değildirler.